

อยากจะบอกนาย ปิยะบุตร (ไม่รู้ลูกใคร) ว่าตั้งแต่รู้ความจวบจนอายุอานามเข้าเลขห้ามานี้ เราไม่เคยรู้สึกถูกรอนสิทธิ์จากสถาบันพระมหากษัตริย์เลยแม้แต่น้อย

มีแต่ความอบอุ่นปลอดภัยภายในพระบรมโพธิสมภารด้วยซ้ำไป ทุกข์สุขประชากรราษฎร์ ทุกพระองค์ไม่เคยเกี่ยวจนว่าเป็นหน้าที่ของใครจะต้องดูแล
เห็นแต่น้ำพระเสโทไหลอาบพระพักตร์ป่าน้ำ พลสนิกรอย่างเราได้แต่เหนื่อยแทน

อยากให้นายปิยะบุตรเป็นนักศึกษาที่ถูกเหล่าทหารภายใต้คำสั่งรัฐบาลทหาร(ของแท้) ที่สั่งยิงในวันหนึ่งของเดือนตุลา ปี 2516
จากกลุ่มนักศึกษาที่เดินขบวนจนต้องถอยร่นจากถนนราชดำเนินมาจนถึงหน้าพระตำหนักจิตรลดา

ในวันนั้น ทหารรักษาพระองค์ภายในวังตรึงกำลังขับไล่นักศึกษาให้ออกไป เพราะนักศึกษามากมายที่ยอมว่ายน้ำไปตายเอาดาบหน้าข้ามคูน้ำมาเกาะกำแพงรั้ววัง
แต่ในทันใดนั้นได้มีคำสั่งจากบนตำหนักให้เปิดประตูกว้างที่ถนนใหญ่ให้นักศึกษาทั้งหมดเข้ามา

เมื่อประตูใหญ่เปิดบรรดานักศึกษาต่างก็หนีตายเข้ามาอย่างเสียขวัญ แต่บรรดาทหารที่ไล่ล่าต่างก็ชะงักงันไม่กล้าตามต่อเข้าไปในเขตพระราชฐาน
ด้วยเกรงจะกระทบในเบื้องพระยุคลบาทองค์เจ้าของพระตำหนัก

สักอึดใจใหญ่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ เจ้าฟ้าชาย เจ้าฟ้าหญิงสิรินธร เจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์ ☐
ได้เสด็จลงมาดูแลบรรดานักศึกษาที่หนีตายเข้ามาพึ่งพระเมตตา
ในภาพจะเห็นว่าทุกคนก้มหมอบกราบไปที่พื้นอย่างเต็มต้นหัวใจหลายต่อหลายคนต้องหลั่งน้ำตาอาบแก้ม เหมือนลูกโดนรังแกแล้วมาฟ้องพ่อ

องค์พระประมุขได้สั่งให้คุณข้าหลวงและข้าราชการสำนักดูแลนักศึกษาเป็นอย่างดีและทรงรับสั่งให้จัดรถในวังส่งกลับบ้านทุกคนอย่างปลอดภัย จวบจนเหตุการณ์ต่างๆ ☐
เริ่มคลี่คลายในเวลาต่อมา

อยากจะถามปิยะบุตรว่านี่นะหรือสถาบันที่คุณค่าหอ หากไม่รู้จริงหรือเกิดไม่ทันก็อย่าจำซ้ำปากคนอื่นเค้ามาตำหนิจุดศูนย์รวมหัวใจของคนไทยเลย
จะโดนปากคนกินหมากกินพลูสาปแช่งเปล่าๆ

คิดไปอีกทีก็เสียดายความรู้ที่อุตส่าห์ร่ำเรียนมา ช่างไม่เกิดประโยชน์แต่อันใดเลย ☐ ตายไปก็สูญเปล่า!

ใครเกิดไม่ทันได้เห็นภาพนี้ก็ช่วยแชร์ให้เพื่อนร่วมวัยให้รับรู้กันนะครับ

ดร.ณภพรักในหลวง